د حضرت نحمياه کِتاب

د حضرت نحمياه د خپلو خلقو دپاره دُعا کول

١ (١) دا د حکلياه د زوئ د حضرت نحمياه کلام دے.
کله چې ارتخششتا د فارس بادشاه وو نو د هغهٔ د بادشاهۍ په
شلم کال د کِسليو په مياشت کښې زهٔ يعنې حضرت نحمياه
په مرکزی ښار سوسه کښې وم. (٢) زما ورور حنانی د
يهوداه د يو څو سړو سره راورسېدو او ما د هغوئ نه د
يروشلم او د هغه يهوديانو په حقله تپوس وکړو کوم چې د
بابل د جلاوطنۍ نه راواپس شوی وُو. (٣) هغوئ ما ته ووئيل
چې کوم کسان د جلاوطنۍ نه بچ شوی وُو او د يهوداه
صُوبې ته واپس راغلی وُو هغوئ د لوئ تکليف او بې‌عزتۍ
سره مخ وُو. هغوئ ما ته دا هم ووئيل چې د يروشلم دېوالونه
تر اوسه پورې مات پراتهٔ دی او د دې دروازې د هغه وخت
نه بيا نهٔ دی جوړې شوې چې د کوم وخت نه هغه په اور
سوزولے شوې وې. (۴) کله چې زهٔ د دې هر څهٔ نه خبر
شوم، نو زهٔ کښېناستم او ومې ژړل. څو ورځې زهٔ غمژن وم
او خوراک مې نهٔ کولو. ما د آسمان خُدائ پاک ته سوال
وکړو (۵) او ما ووئيل، ”اے مالِکه خُدايه، د آسمان خُدايه
پاکه، اے عظيمه او د رُعب خُدايه پاکه، تهٔ د هغه چا سره
خپل د رحم لوظ پوره کوې چې څوک درسره مينه کوی او
ستا حُکمونه منی، (۶) مالِکه خُدايه، ما ته وګوره او زما
سوال واوره، لکه څنګه چې زهٔ ستا د خِدمتګارانو يعنې بنی
اِسرائيلو دپاره شپه او ورځ دُعا کوم. زهٔ دا اِقرار کوم چې

مونږ بنی اِسرائیلو ګناه کړې ده. ما او زما پلار نیکهٔ ګناه
کړې ده. ۷ مونږ ستا خِلاف بدعملي کړې ده او تا چې څهٔ
حُکم کړے وو په هغې مو عمل نهٔ دے کړے. تا چې د خپل
خِدمتګار موسیٰ په ذریعه کوم قانون مونږ له راکړے وو په
هغې مو عمل نهٔ دے کړے. ۸ تهٔ اوس هغه څهٔ رایاد کړه
چې خپل خِدمت کوونکی موسیٰ ته دې فرمائیلی وُو چې کهٔ
تاسو بنی اِسرائیلو ما سره بېوفائی وکړه، نو زهٔ به تاسو په
نورو قومونو کښې خوارهٔ وارهٔ کړم. ۹ خو کهٔ بیا تاسو ما
ته راوګرځېدئ او زما په حُکمونو عمل کوئ، نو زهٔ به تاسو
واپس هغه ځائ ته راولم کوم ځائ چې ما د خپل نوم د
درناوی دپاره خوښ کړے دے، کهٔ تاسو د دُنیا د یو سر نه
تر بل سره پورې هم خوارهٔ وارهٔ یئ. ۱۰ مالِکه خُدایه، دا
ستا خِدمتګاران او ستا خپل خلق دی. تا هغوئ د خپل لوئ
طاقت او قوت سره په بیعه آزاد کړل. ۱۱ مالِکه خُدایه،
اوس زما سوال واوره او د خپلو نورو ټولو خِدمتګارانو
دُعاګانې واوره چې چا ته ستا د نوم په درناوی کولو کښې
خوشحالی ملاویږی. او ما له کامیابی راکړه او داسې بادشاه
نن په ما مِهربانه کړه. د هغهٔ په زړهٔ کښې دا خبره واچوه چې
په ما رحم وکړی.“ په هغه وخت کښې زهٔ د بادشاه ساقی وم.

د حضرت نحمیاه یروشلم ته تلل

۲ ۱ د ارتخشستا بادشاه د بادشاهۍ په شلم کال د نیسان
په میاشت کښې په کوم وخت چې بادشاه له مے راغلل، نو
ما مے واخستل او بادشاه له مې ورکړل. زهٔ د هغهٔ په
حضور کښې د دې نه مخکښې هیڅکله نهٔ وم خفه شوے،

۲ نو ځکه هغهٔ تپوس وکړو، ”تهٔ ولې دومره غمژن یې؟ تهٔ
خو بیمار هم نهٔ یې، ما ته پته ده چې تهٔ ډېر سخت خفه یې.“
زهٔ ډېر زیات یرېدم ۳ او جواب مې ورکړو، ”بادشاه
سلامت، خُدائ دې تا له ډېر عُمر درکړی. زهٔ به ولې خفه نهٔ
یم چې په کوم ښار کښې زما پلار نیکهٔ ښخ شوی دی هغه
تباه شوے دے او د هغې دروازې په اور تباه شوې دی؟“ ۴
بادشاه را نه تپوس وکړو، ”تهٔ څهٔ غواړې؟“ نو ما د آسمانونو
خُدائ پاک ته سوال وکړو، ۵ او بیا مې بادشاه ته ووئیل،
”بادشاه سلامت، کهٔ تهٔ په ما باندې مِهربانی کول غواړې او
دا چې زما درخواست منظور کړې، نو ما له دا اجازت راکړه
چې زهٔ یهوداه ته لاړ شم، نو چې داسې زهٔ هغه ښار بیا جوړ
کړم چرته چې زما پلار نیکهٔ ښخ شوی دی.“ ۶ نو بادشاه
په هغه وخت کښې زما درخواست منظور کړو، چې مَلِکه د
هغهٔ په څنګ کښې ناسته وه. هغهٔ زما نه تپوس وکړو چې د
څومره وخت دپاره به ځې او بیا به کله واپس راځې، ۷ بیا
ما هغهٔ ته ووئیل چې په ما دا مِهربانی وکړه چې ما له د فرات
سیند نمرپرېوانهٔ طرف ته د صُوبې د حکمرانانو دپاره خطونه
راکړه، چې په کښې هغوئ ته دا لیکلی شوی وی چې ما له
اجازت راکړی چې د هغوئ په مُلک کښې یهوداه ته په خیر
سره سفر وکړم. ۸ ما د شاهی ځنګلو څوکیدار آسف دپاره
هم یو خط وغوښتو، چې هغهٔ ته په کښې لیکلی شوی وُو چې
د هغه قلعې د دروازو دپاره چې د خُدائ پاک د کور حِفاظت
کوی، د ښار د دېوالونو دپاره او د هغه کور دپاره ما له لرګی
راکړی چې په کوم کښې به زهٔ اوسېدم. ما چې څهٔ غوښتی
وُو نو بادشاه ما له هغه هر څهٔ راکړل، ځکه چې خُدائ پاک
په ما مِهربانه وو. ۹ نو بادشاه ما سره یو څو فوجی

آفسران او په آسونو د سوارو کسانو يوه ډله ولېږله او زۀ د نمرپرېواتۀ طرف ته فرات په سفر باندې روان شوم. هلته مې حکمرانانو له د بادشاه خطونه ورکړل.
١٠ خو د بيت‌حورون ښار سنبلط، او طوبياه چې هغه د عمون صُوبې يو آفسر وو، خبر شو چې څوک راغلی دی چې د بنی اِسرائيلو د فائدې دپاره کار کوی، نو هغوئ ډېر زيات خفه شول.

د نحمياه د يروشلم د دېوالونو معائنه کول

١١ زۀ يروشلم ته لاړم او تر درېو ورځو پورې
١٢ ما هيچا ته هغه خبره ونۀ کړه چې کومه خُدائ پاک زما په زړۀ کښې د يروشلم په حقله اچولې وه. بيا په نيمه شپه زۀ پاڅېدم او بهر لاړم، يو څو ملګری مې ځان سره کړل. مونږ صِرف يو ځناور د ځان سره بوتلو، دا هغه خر وو چې په کوم زۀ سور وم.
١٣ کله چې زۀ د ښار نه روان شوم نو تر اوسه پورې شپه وه. د وادۍ په دروازه باندې ووتلم او د ګيدړ کوهی نه تېر شوم او د ګند دروازې ته لاړم. کله چې زۀ روان وم، نو ما د ښار غورزېدلی دېوالونه او هغه دروازې وليدې کومې چې په اور تباه شوې وې.
١۴ نو بيا زۀ د فوارې دروازې ته او د بادشاه تالاب ته لاړم، خو په کوم خر باندې چې ما سورلی کوله نو هغۀ د تېرېدو لار پيدا نۀ کړه،
١۵ بيا زۀ لاندې د قِدرون وادۍ ته لاړم او په خر باندې سور وم، دېوال ته مې کتل. بيا زۀ په هغه لار راواپس شوم چې په کومه راغلے وم او د وادۍ په دروازه باندې واپس ښار ته لاړم.
١۶ د هغې علاقې يو آفسر ته هم دا پته ونۀ لګېده چې زۀ چرته وم يا مې څۀ کول. تر اوسه پورې ما يهوديانو، اِمامانو،

مشرانو، آفسرانو، یا بل چا ته هیڅ نهٔ وُو وئیلی چې څوک به
دا کار کوی. ۱۷ خو بیا ما هغوئ ته ووئیل، ”ګورئ مونږ په
دې وجه په تکلیف کښې یُو چې یروشلم تباه شوے دے او د
دې دروازې سوزولے شوې دی. راځئ چې د یروشلم
دېوالونه بیا جوړ کړُو او د دې بې‌عزتئ نه ځان خلاص کړُو.“
۱۸ او ما هغوئ ته ووئیل چې خُدائ پاک زما څنګه مل وو
او هغه څهٔ مې ورته ووئیل چې ما ته بادشاه وئیلی وُو. نو
هغوئ په جواب کښې ووئیل، ”راځئ چې د دېوالونو په
جوړولو بیا شروع وکړُو.“ او هغوئ د نېکئ په دې کار کولو
باندې شروع وکړه. ۱۹ کله چې سنبلط حورونی، عمونی
طوبیاه او جشم نومې یو عربے زمونږ د منصوبې نه خبر
شول، نو هغوئ په مونږ پورې ټوقې او مسخرې وکړې او وې
وئیل، ”تاسو دا څهٔ شروع کړی دی؟ ولې تاسو د بادشاه
خِلاف بغاوت کول غواړئ؟“ ۲۰ ما جواب ورکړو، ”د
آسمان خُدائ پاک به مونږ له کامیابی راکړی. مونږ د هغهٔ
خِدمت کوونکی یُو او مونږ کار شروع کوُو. خو تاسو په
یروشلم کښې د جائیداد لرلو هیڅ حق نهٔ لرئ، او نهٔ حِصه
لرئ.“

د یروشلم د دېوال بیا جوړېدل

۳ ۱ بیا مشر اِمام اِلیاسب او د هغهٔ ملګرو اِمامانو د ګډو
دروازه بیا جوړه کړه، هغوئ هغه وقف کړه او دروازې یې په
خپل ځائ ولګولې. هغوئ د سلو مینارو پورې دېوال او د
حننایل میناره پورې دېوال وقف کړو. ۲ د یریحو خلقو
وریسې برخه جوړه کړه. د اِمری زوئ زکور بله برخه جوړه

کړه. ۳ د سناآه قبیلې د کبانو دروازه جوړه کړه. هغوئ تیرونه او دروازې په خپل ځائ باندې ولګولې، د دروازې د تالا کولو دپاره یې سیخونه او زنځیرونه ولګول. ۴ د اورِیاه زوئ او د هقوض نمسی مریموت ورپسې برخه جوړه کړه. د برکیاه زوئ او د مشیزب‌ایل نمسی مسلام ورپسې برخه جوړه کړه. د بعنه زوئ صدوق بله برخه جوړه کړه. ۵ د تقوع سړو ورپسې برخه جوړه کړه، خو د هغوئ مشرانو د هغه کار کولو نه اِنکار وکړو کوم کار چې هغوئ ته خپلو ټېکدارانو حواله کړے وو. ۶ د فاسح زوئ یویدع او د بسودیاه زوئ مسلام د یسانه دروازه بیا جوړه کړه. هغوئ تیرونه او دروازې په خپلو ځایونو کښې ولګول او د تاله کولو دپاره یې په دروازه کښې اړمونه او کُنډې ولګول. ۷ د جبعون ملطیاه، د مرونوت یدون او د جبعون او مصفاه سړو ورپسې برخه جوړه کړه چې د نمرِپرِبواتۀ طرف ته فرات د حکمران کور پورې حِصه وه. ۸ د حرهیاه زوئ عُزی‌ایل زرګر ورپسې برخه جوړه کړه. حننیاه عطر جوړوونکی ورپسې برخه جوړه کړه، چې د پلن دېوال پورې حِصه وه.
۹ د یروشلم د نیمې ضِلعې حکمران د حُور زوئ رفایاه ورپسې برخه جوړه کړه. ۱۰ د حرومف زوئ یدعیاه ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغۀ د خپل کور سره نزدې وه. د حسبنیاه زوئ حطوش ورپسې برخه جوړه کړه. ۱۱ د حارِم زوئ مُلکیاه او د پخت موآب زوئ حسوب دوئ دواړو ورپسې برخه او د تنور میناره یې جوړه کړه. ۱۲ د یروشلم د نورې نیمې ضِلعې حکمران یعنې د هلوحیس زوئ سلوم ورپسې برخه جوړه کړه. د هغۀ لوڼو په دې کار کښې د هغۀ مدد کولو. ۱۳ حنون او د زنوح ښار اوسېدونکو د وادئ

دروازه بیا جوړه کړه. هغوئ هغه دروازې په خپلو خپلو
ځایونو باندې ولګولې، هغوئ د دروازې تالا کولو دپاره په دې
کښې سیخونه او زنځیرونه ولګول او د ګنډ دروازې پورې
هغوئ پینځۀ سوه ګزه دېوال بیا جوړ کړو. ۱۴ د بیت‌هکرم
ضِلعې حکمران د ریکاب زوئ مُلکیاه د ګند دروازه بیا جوړه
کړه. هغۀ دروازې په خپلو ځایونو باندې ولګولې او د دروازې
تالا کولو دپاره یې په کښې سیخونه او زنځیرونه ولګول. ۱۵
د مصفاه ضِلعې حکمران د کولحوزه زوئ سلوم د فوارې
دروازه بیا جوړه کړه. هغۀ د دروازې دپاسه چت جوړ کړو،
دروازې یې په خپل ځائ باندې ولګولې او سیخونه او
زنځیرونه یې په کښې ولګول. د سِلح تالاب سره د شاهی باغ
سره نزدې هغۀ دېوال جوړ کړو، دا تر هغه ځائ پورې وو
چرته چې د داؤد د ښار نه لاندې پوړۍ کوزې شوې وې. ۱۶
د بیت‌صور د نیمې ضِلعې حکمران د عُزبق زوئ نحمیاه
ورپسې برخه جوړه کړه، چې دا د داؤد د خاندان د قبرستان،
تالاب او د فوجیانو کورونو پورې وه.

هغه لیویان چې چا په دېوال باندې کار کولو

۱۷ دې لیویانو د هغه دېوال نورې برخې بیا جوړې کړې: د
بانی زوئ رحُوم ورپسې برخه جوړه کړه، د قعیله د نیمې
ضِلعې حکمران، حسبیاه د خپلې ضِلعې د طرفه ورپسې
برخه جوړه کړه، ۱۸ د قعیله د نورې نیمې ضِلعې د حکمران
د حنداد زوئ باوی ورپسې برخه جوړه کړه، ۱۹ د مصفاه
حکمران د یشوَع زوئ ایصر د وسلې د ګودام په مخکښې
ورپسې حِصه جوړه کړه، دا تر هغه ځائ پورې وه چرته چې
دېوال تاوېږی، ۲۰ د زبی زوئ باروک ورپسې برخه جوړه

کړه، دا تر هغه ځائ پورې وه چرته چې د مشر اِمام اِلياسب
کور ته د ننوتلو دروازه وه، ٢١ د اورِياه زوئ او د هقوض
نمسی مريموت ورپسې برخه جوړه کړه، چې دا د اِلياسب د
کور تر آخرى سر پورې رسېدلې وه.

هغه اِمامان چې په دېوال يې کار کولو

٢٢ دې اِمامانو د دېوال يو څو نورې برخې بيا جوړې کړې:
د يروشلم د ګېرچاپېره علاقې نه اِمامانو ورپسې برخه بيا
جوړه کړه، ٢٣ بنيامين او د حسوب ورپسې برخه جوړه
کړه، کومه چې د هغوئ کورونو ته مخامخ وه، د معسياه
زوئ او د عننياه نمسی عزرياه ورپسې برخه جوړه کړه،
کومه چې د هغهٔ د کور مخې ته وه، ٢٤ د حنداد زوئ بِنوئى
ورپسې برخه جوړه کړه، چې دا د عزرياه د کور نه واخله د
دېوال د ګوټ پورې وه، ٢٥-٢٦ د اُوزى زوئ فالال ورپسې
برخه جوړه کړه، د دېوال د ګوټ نه او د څوکيدارۍ دربار ته
نزدې د محل برنۍ مينارې نه يې شروع وکړه، د پرعوس زوئ
فداياه ورپسې برخه جوړه کړه، دا برخه د هغه ځائ پورې وه
چې نمرخاتهٔ طرف ته يې د اوبو دروازه او د خُدائ پاک د
کور د څوکيدارۍ اوچته ميناره وه. دا برخه د ښار د هغه
حِصې سره نزدې وه چې نوم يې عوفل وو، چرته چې د
خُدائ پاک د کور کاريګران اوسېدل.

د دېوال نور جوړوونکى

٢٧ د تقوع سړو ورپسې برخه جوړه کړه، د هغوئ دويمه
برخه، د هغه ځائ نه واخله چې د خُدائ پاک د کور د

ځوکیدارۍ د لوئې میناريې مخامخ وه د هغې نه واخله تر عوفل سره نزدې دېوال پورې وه. ۲۸ د اِمامانو يوې قبيلې ورپسې برخه جوړه کړه، چې شمالى طرف ته د آسونو د دروازې نه تلې وه، هر يو د خپل کور په مخکښې حِصه جوړه کړه. ۲۹ د اِمير زوئ صدوق ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغهٔ کور په مخکښې وه. د نمرخاتهٔ طرف دروازې ځوکيدار د سکانياه زوئ سمعياه ورپسې برخه جوړه کړه. ۳۰ د شلمياه زوئ حننياه او د صلف شپږم زوئ حنون ورپسې دويمه برخه جوړه کړه. د برکياه زوئ مسلام ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغهٔ کور مخې ته وه. ۳۱ مُلکياه زرګر ورپسې برخه جوړه کړه، دا تر هغې پورې وه چې کوم کور د خُدائ پاک د کور کاريګرو او سوداګرو استعمالولو، کوم چې د حاضرۍ دروازې سره وو، دا د هغه کوټې سره نزدې وو چې د شمالى نمرخاتهٔ طرف ته د ګوټ دېوال دپاسه وو. ۳۲ زرګرانو او سوداګرو آخرى برخه جوړه کړه، دا د ګوټ سره د کوټې نه واخله د ګډو د دروازې پورې وه.

د حضرت نحمياه کاميابېدل

۴ ۱ کله چې سنبلط خبر شو چې مونږ يهوديانو دېوال جوړول بيا شروع کړى دى، نو هغه سخت غصه شو او مونږ پورې يې خندا شروع کړه. ۲ د خپلو ملګرو او د سامرى فوجيانو په مخکښې يې ووئيل، ”دا بدبخته يهوديان چې څهٔ کوى د هغې په حقله يې څهٔ خيال دے؟ د هغوئ اراده د ښار بيا جوړولو ده څهٔ؟ ولې د هغوئ خيال دا دے چې صِرف د

یو ځو قربانو پېش کولو په وجه به هغوئ هغه دېوال په یوه
ورځ کښې جوړ کړی؟ هغوئ د سوزېدلو کاڼو او د ملبې د
ډېری نه د عمارت کاڼی جوړولے شی څهٔ؟“ ۳ طوبیاه
هلته د هغهٔ په څنګ کښې ولاړ وو او دا خبره يې وکړه،
”هغوئ څهٔ قسم دېوال جوړولے شی؟ داسې چې يو لومبړه
يې هم راغورزولے شی.“ ۴ ما دُعا وکړه، ”خُدايه پاکه، د
هغوئ خندا واوره چې په مونږ پورې يې کوی، د هغوئ کنځل
دې هم هغوئ ته بلا شی. هغوئ دې وتښتولے شی او پردی
مُلک ته دې قېديان بوتلے شی. ۵ هغوئ چې کوم بد عمل
کوی هغه مهٔ معاف کوه او د هغوئ ګناهونه مهٔ هېروه، ځکه
چې مونږ کله دېوال جوړولو نو هغوئ زمونږ بې‌عزتی کړې
ده.“ ۶ نو مونږ د دېوال په جوړولو باندې لګيا وُو او دا
دېوال زر د نيم اوچتوالی پورې جوړ شو، ځکه چې خلقو به
په شوق سره د دې کار کولو. ۷ خو کله چې سنبلط،
طوبياه، او د عربو، د عمون او د اشدود خلقو واورېدل چې
د يروشلم د دېوال د بيا جوړېدلو کار شروع شوے وو او چې
د دېوال غورزېدلی ځايونه بيا جوړېږی نو هغوئ سخت غصه
شُو. ۸ نو هغوئ ټولو دا منصوبه جوړه کړه چې راشی او
په يروشلم باندې حمله وکړی او ګډوډی پيدا کړی، ۹ خو
مونږ خپل خُدائ پاک ته سوال وکړو او د هغوئ خِلاف مو
شپه او ورځ په څوکيدارئ باندې سړی ولګول. ۱۰ د يهوداه
خلقو يوه سندره لرله او هغوئ ووئيله، ”مونږ مزدوران
کمزوری شوی يُو، دومره ماتې خَښتې به څنګه اوچتوُو. مونږ
دا دېوال نن څنګه جوړ کړُو؟“ ۱۱ زمونږ د دشمنانو خيال دا
وو چې مونږ به خپل دشمنان ونهٔ ګورو او نهٔ به تر هغې پورې
دا پته راته ولګی چې څهٔ کيږی چې ترڅو پورې هغوئ مونږ ته

رارسېدلی نۀ وی، مونږ به ووژنی او زمونږ کار به بند کړی.
١٢ خو چې زمونږ د دشمنانو سره کوم يهوديان اوسېدل
هغوئ وخت په وخت راتلل او چې زمونږ دشمنانو زمونږ
خِلاف کومې منصوبې جوړولې نو د هغې نه به يې خبرولو.
١٣ نو ما خلقو له تُورې، نېزې او غشی ورکړل او قبيله په
قبيله مې د دېوال شاته په هغه ځايونو کښې ودرول چرته چې
کار لا ختم شوے نۀ وو. ١٤ ما ته پته ولګېده چې خلق
يرېدلی وُو، نو ما هغوئ، او د هغوئ مشرانو او آفسرانو ته
ووئيل، ”زمونږ د دشمنانو نه مۀ يرېږئ. ياد ساتئ چې مالِک
خُدائ ډېر لوئ او يرووونکے دے او ستاسو وطندارانو،
ستاسو زامنو، لوڼو، ښځو او ستاسو د کورونو دپاره جنګ
وکړی.“ ١٥ زمونږ دشمنان خبر شول چې مونږ ته دا پته
لګېدلې ده چې هغوئ څۀ منصوبه جوړوله او چې خُدائ پاک
د هغوئ منصوبې خرابې کړې دی. نو مونږ ټول د دېوال د بيا
جوړولو دپاره واپس روان شُو. ١٦ د هغه وخت نه واخله
زما نيمو سړو به کار کولو او نيم کسان به د څوکيدارئ
دپاره ولاړ وُو. هغوئ زغرې اغوستې وې او نېزې، ډالونه او
غشی ورسره وُو. او زمونږ مشرانو د خلقو سره پوره مدد
کولو، ١٧ يعنې د هغه خلقو سره چا چې دېوال جوړولو.
چې کومو کسانو به د عمارت سامان وړلو نو هغوئ به هم په
يو لاس باندې کار کولو او په بل لاس کښې به يې وسله نيولې
وه، ١٨ او هر چا به چې د جوړولو کار کولو نو هر يو به په
خپله ملا پورې تُوره تړلې وه خو چې کوم سړی به د
خبردارئ دپاره بيګل غږولو نو هغه به ما سره ايسارېدو. ١٩
ما خلقو، د هغوئ آفسرانو او مشرانو ته ووئيل، ”دا کار په
دومره ډېره فاصله باندې خور دے چې مونږ په دېوال باندې

د يو بل نه ډېر زيات لرې يُو. ۲۰ کۀ تاسو د بيګل آواز
واورئ، نو ما ته راغونډ شئ. زمونږ خُدائ پاک به زمونږ
دپاره جنګ کوى.“ ۲۱ نو هره ورځ، د سحر نه واخله د شپې
تر هغه وخته پورې چې ستورى به راښکاره شول، زمونږ نيمو
کسانو به کار کولو، خو هغه نور نيم به د نېزو سره د
څوکيدارۍ دپاره ولاړ وُو. ۲۲ په هغه وخت کښې ما هغه
مشرانو سړو ته ووئيل چې هغوئ او د هغوئ ټول مدد
کوونکى به د شپې په يروشلم کښې ايساريږى، نو چې داسې
مونږ د شپې د ښار څوکيدارى کوُو او د ورځې به کار کوُو.
۲۳ ما د شپې هم خپلې جامې نۀ ويستلې، نۀ زما ملګرو، نۀ
زما خِدمتګارانو او نۀ زما څوکيدارانو ويستلې. او کۀ مونږ د
اوبو دپاره هم تلو نو مونږ ټولو به وسله د ځان سره ساتله.

د حضرت نحمياه د غريبانانو دپاره فکرمند کېدل

۵ ۱ څۀ موده وروستو ډېرو سړو او ښځو، د خپلو
يهوديانو خِلاف شکايت شروع کړو. ۲ څۀ کسانو ووئيل،
”زمونږ خاندان غټ شوے دے او د ژوندى پاتې کېدو دپاره
مونږ ته د خوراک ضرورت دے.“ ۳ څۀ کسانو ووئيل،
”مونږ خپل پټى، د انګورو باغونه او خپل کورونه د دې دپاره
ګانړه کړى دى چې د قحط په وخت کښې راته کافى خوراک
مِلاو شى.“ ۴ خو څۀ کسانو دا هم ووئيل، ”مونږ پېسې
قرض کړې وې چې په خپلو پټو او د انګورو په باغونو مو
بادشاه له محصُول ورکړى. ۵ مونږ يهوديان د يو نسل نه
يُو. ولې زمونږ بچى د هغوئ د بچو په شان نۀ دى؟ خو بيا هم
مونږ مجبور يُو چې د خپلو بچو نه غلامان جوړوُو. زمونږ څۀ

لوږه د وړاندې نه د وينځو په توګه خرڅې شوې دى. مونږ په
دې وجه بې‌مددګاره يُو چې زمونږ پټى او د انګورو باغونه
زمونږ نه اخستے شوى دى.“ ٦ کله چې ما د هغوئ
شکايتونه واورېدل، نو زۀ غصه شوم. ٧ په دې باندې د
سوچ کولو نه پس، ما د خلقو مشران او آفسران ورټل او
ورته مې ووئيل، ”تاسو د خپلو خلقو نه سود اخلئ.“ نو ما د
دې دپاره د خلقو يو جرګه راوغوښته چې د دې مسئلې حل
راوباسو ٨ او ورته مې ووئيل، ”زمونږ چې څومره وس
وى نو مونږ خپل هغه يهودى خپلوان واپس اخلو کومو چې
خپل ځانونه په غېرو خلقو باندې خرڅ کړى دى. خو اوس
تاسو خپل رشته‌داران او خپل خلق دې ته مجبوروئ چې
خپل ځانونه په تاسو باندې خرڅ کړى.“ مشران خاموش ولاړ
وُو او د وئيلو دپاره ورسره هيڅ هم نۀ وُو. ٩ بيا ورته ما
ووئيل، ”تاسو چې څۀ کوئ دا ټيک نۀ دى. په کار دى چې
تاسو زمونږ د خُدائ پاک نه په يره کښې ژوند تېر کړئ نو
چې مونږ د غېرو قومونو د دشمنانو د پېغور نه خپل ځانونه
بچ کړُو. ١٠ ما خلق دې ته پرېښى دى چې زما نه پېسه او
غله قرض واخلى او هم زما د ملګرو او خلقو نه چې زما
دپاره کار کوى. نو راځئ چې دا سود اخستل بند کړُو. ١١
نو تاسو به نن خامخا هغوئ له د هغوئ پټى، د انګورو باغونه،
د زيتُونو ونې او د هغوئ کورونه واپس ورکوئ. او لکه کله
چې مو پېسې، غله، د انګورو نوى مے او د زيتُونو تېل قرض
ورکول او چې کوم سود مو ترې نه اخستے دے هغه واپس
ورکړئ.“ ١٢ مشرانو ورته ووئيل، ”تا چې څۀ ووئيل مونږ به
هغه هم دغه شان وکړُو. مونږ به جائيدادونه واپس کړُو او د
قرض د راغونډولو کوشش به نۀ کوُو.“ نو ما اِمامان

راوغوښتل او د هغوئ په مخکښې مې د مشرانو نه دا قسم
واخستلو چې هغوئ اوس اوس کومه وعده وکړه نو هغه به
پوره کوی. ۱۳ نو ما خپله لمن وڅنډله او ومې وئيل، ”کۀ
تاسو دا وعده پوره نۀ کړه، نو خُدائ پاک دې تاسو د خپلو
کورونو او خپلو جائيدادونو نه داسې وڅنډی.“ نو ټولو خلقو
په جواب کښې ووئيل، ”آمين“ او هغوئ د مالِک خُدائ ثناء
صِفت وکړو. او خلقو هم هغه شان وکړل چې څنګه يې وعده
کړې وه.

د حضرت نحمياه سخاوت

۱۴ په هغه ټولو دولسو کالو کښې چې زۀ د يهوداه د مُلک
حکمران وم، د ارتخششتا د سلطنت د شلم کال نه د هغۀ د
بادشاهئ د دوه دېرشم کال پورې، نۀ ما او نۀ زما خپلوانو
هغه خوراک خوړلے دے چې کوم د حکمران دپاره مقرر
وو. ۱۵ زما نه مخکښې به چې کوم يو حکمران هم په دفتر
کښې وو هغه به په خلقو بوج وو. د ميو او د خوراک دپاره به
يې هره ورځ ترې نه څلوېښت د سپينو زرو سيکې غوښتې. د
هغوئ نوکرانو به هم د خلقو سره زياتے کولو. خو ما به د
هغوئ په شان کار نۀ کولو، ځکه چې زۀ د خُدائ پاک نه
يرېدلم. ۱۶ ما خپل ځان د دېوال د بيا جوړولو دپاره وقف
کړے وو او هيڅ جائيداد مې نۀ اخستلو. هر چا چې زما
دپاره کار کولو نو هغه د دېوال په بيا جوړېدو کښې شريک
وُو. ۱۷ ما به د خپل دسترخوان نه هره ورځ يو نيم سل
يهوديانو او د هغوئ مشرانو له روټئ ورکوله. دا د هغه ټولو
خلقو نه علاوه وُو کوم چې د ګېرچاپېره مُلکونو نه ما له
راغلی وُو. ۱۸ هره ورځ به مې يو غوَيے، شپږ ښۀ ګډان او

ېړې چرګې تيارولې او په هره لسمه ورځ مې د انګورو د تازه
ميو بندوبست کولو. خو بيا هم ما هغه پېسې نۀ غوښتلې
کومې چې د حکمران دپاره مقررې وې، ځکه چې خلقو ډېر
دروند بوج برداشت کولو. ۱۹ نو اے خُدايه پاکه، زۀ ستا نه
سوال کوم چې زما هغه هر يو کار ياد ساته چې ما د دې
خلقو دپاره کړے دے.

د حضرت نحمياه خِلاف منصوبې

۶ ۱ سنبلط، طوبياه، عربى جشم او زمونږ نور دشمنان
خبر شول چې مونږ د دېوال جوړول ختم کړى دى او چې په
دې کښې يو مات ځائ هم پاتې نۀ دے، اګر چې مونږ د
دروازو په ځايونو کښې دروازې هم لا نۀ وې لګولې. ۲ نو
سنبلط او جشم ما له يو پېغام راولېږلو، دا مشوره يې راکوله
چې د اونو په مېدان کښې په يو کلى کښې زۀ د هغوئ سره
مِلاو شم. خو ما ته پته ولګېده چې دا ما ته د هغوئ د نقصان
رسولو يوه منصوبه وه. ۳ ما هغوئ له پېغام ورُونکى
ولېږل چې ورته ووائى، "زۀ يو اهم کار کوم او لاندې نۀ شم
درتلے. صِرف تاسو سره مِلاوېدو دپاره خپل کار نۀ شم
بندولے." ۴ هغوئ څلور ځلې ما له هم دغه پېغام رالېږلو
او هر ځل ما هغوئ له هم دغه جواب ورولېږلو. ۵ بيا
سنبلط خپل يو نوکر ما له د پينځم پېغام سره راولېږلو، دا د
خط په شکل کښې وو او دا خط کولاو وو. ۶ ما ولوستلو،
"جشمه ووئيل چې په ګاونډيانو کښې دا افواه خوره ده چې
تۀ او يهوديان د بغاوت اراده لرئ نو دا ځکه تاسو دا دېوال
بيا جوړَوئ. هغۀ دا هم ووئيل چې ستا منصوبه دا ده چې

خپل ځان بادشاه کړې ۷ او تا د يو څو پېغمبرانو
بندوبست کړے دے چې په يروشلم کښې دا اِعلان وکړى
چې تۀ د يهوداه بادشاه يې. خو بادشاه سلامت به يقيناً د دې
نه خبر شى، نو ځکه زۀ دا مشوره درکوم چې مونږ دواړه
مِلاو شُو چې په حالاتو باندې خبرې وکړُو.“ ۸ نو ما هغۀ
له جواب ورولېږلو، ”تۀ چې څۀ وائې په هغۀ کښې هيڅ هم
رښتيا نشته. دا هر څۀ تا د خپل ځان نه جوړ کړى دى.“ ۹
د هغوئ دا کوشش وو چې مونږ ويروى چې کار بند کړُو.
خو ما دُعا وکړه، ”خُدايه پاکه، ما له طاقت راکړه.“ ۱۰ په
هغه وخت زۀ د مهيطب‌اېل نمسى او د دلاياه زوئ سمعياه
سره مِلاوېدو له لاړم، چې هغه د دې قابل نۀ وو چې د خپل
کور نه لاړ شى. هغۀ ما ته ووئيل، ”زۀ او تۀ به لاړ شُو او د
خُدائ پاک د کور په مقدس ځائ کښې به دواړه پټ شُو او
دروازې به تالا کړُو، ځکه چې هغوئ ستا د وژلو دپاره
راروان دى. نو هغوئ به ستا د وژلو دپاره د شپې راشى.“
۱۱ ما په جواب کښې ورته ووئيل، ”زۀ داسې سړے نۀ يم
چې وتښتم او پټ شم. ستا خيال دا دے څۀ چې زۀ به د خپل
ژوند د بچ کولو دپاره د خُدائ پاک په کور کښې پټېږم؟ زۀ به
داسې نۀ کوم.“ ۱۲ کله چې ما په دې باندې سوچ وکړو، نو
ما ته پته ولګېده چې خُدائ پاک د سمعياه سره خبرې نۀ دى
کړې، خو طوبياه او سنبلط هغۀ له د دې دپاره رشوت
ورکړے دے چې ما له دا خبردارے راکړى. ۱۳ هغوئ هغۀ
له د دې دپاره پېسې ورکړې وې چې ما ويروى او زۀ ګناه
وکړم، نو چې هغوئ زما شُهرت خراب کړى او ما سپک
کړى. ۱۴ ما دُعا وکړه، ”خُدايه پاکه، چې طوبياه او سنبلط
څۀ کړى دى هغه ياد ساته او سزا ورکړه. هغه ښځه نوعيدياه

او نور ټول پيغمبران ياد ساته چا چې زما د يرولو کوشش
کړے دے.“

د کار ختمول

۱۵ د کار دوه پنځوسمې ورځې نه پس د الول د مياشتې په
پينځويشتمه ورځ ټول دېوال ختم شو. ۱۶ کله چې په
ګېرچاپېره مُلکونو کښې زمونږ دشمنان د دې نه خبر شول،
نو هغوئ ويرېدل او خپل ځانونه ورته کمزورى ښکاره شول،
ځکه چې هغوئ ته پته وه چې دا کار د خُدائ پاک د مدد
سره شوے دے. ۱۷ په دې ټول وخت کښې د يهوديانو
مشرانو او طوبياه يو بل ته ډېر خطونه لېږل راليږل. ۱۸ په
يهوداه کښې ډېرو خلقو د طوبياه ملګرتيا ځکه کوله چې د
هغهٔ سخر د ارخ زوئ سکانياه يهودى وو. د دې نه علاوه، د
هغهٔ زوئ يهوحنان د برکياه د زوئ د مسلام لور وادهٔ کړې
وه. ۱۹ طوبياه چې کوم ښهٔ کارونه کړى وُو نو خلقو به د
هغې ټولو په حقله زما په وړاندې خبرې کولې او ما چې څهٔ
وئيل نو هغه به يې طوبياه ته وئيل. او هغهٔ زما د يرولو دپاره
خطونه راليږل.

۷ ۱ نو دېوال بيا جوړ شو، ټولې دروازې په خپلو ځايونو
کښې ولګولے شوې او څوکيداران، حمد ويونکى او ليويان
مقرر کړے شول. ۲ ما دوه سړى د يروشلم په ښار باندې
مشران مقرر کړل، هغه زما ورور حنانى او د قلعه مشر آفسر
حننياه وُو. حننياه اعتمادى سړے وو او هغه د نورو نه زيات
د خُدائ پاک نه يرېدو. ۳ ما هغوئ ته ووئيل، ”ترڅو پورې

چې نمر تود شوے نۀ وی نو د یروشلم دروازې به نۀ کولاووئ. په کوم وخت کښې چې څوکیداران په ماښام کښې چهتې کوی نو هغوئ دې دروازې بندوی او اړمونه دې ورته واچوی. ما هغوئ ته دا هم ووئیل چې د یروشلم د اوسېدونکو خلقو نه یو څو څوکیداران مقرر کړئ چې څۀ کسانو ته په کښې خاص ځایونه حواله شی او نور دې د خپلو کورونو نه ګېرچاپېره ګشت کوی.“

د هغه کسانو تفصیل چې د جلاوطنۍ نه راواپس شول

۴ یروشلم یو لوئ ښار وو، خو ډېر خلق په کښې نۀ
اوسېدل او ډېر کورونه په کښې نۀ وُو جوړ شوی. ۵ خُدائ
پاک دا خیال زما په زړۀ کښې واچولو چې دا خلق، د هغوئ
مشران او آفسران راغونډ کړم او د هغوئ نسب‌نامه وګورم.
ما د هغه خلقو حِساب کِتاب پېدا کړو کوم چې اول د
جلاوطنۍ نه راواپس شوی وُو او ما ته چې کوم معلومات
مِلاو شول هغه دا دی: ۶ ډېر جلاوطن شوی کسان د بابل
صُوبې نه لاړل او یروشلم او یهوداه ته راواپس شول، هر یو
خپل ښار ته راغلو. د هغوئ خاندان په بابل کښې د جلاوطنۍ
په دوران کښې د هغه وخت نه اوسېدې چې نبوکدنضر
بادشاه هغوئ هلته قېدیان بوتلی وُو. ۷ د هغوئ مشران دا
وُو، زرُبابل، یشوَع، نحمیاه، عزریاه، رعمیاه، نحمانی،
مردکی، بِلشان، مِسفرت، بِګوئ، نحُوم او بعنه. ۸-۲۵ دا د بنی
اِسرائیلو د ډلو تفصیل دے، دا تفصیل د هغه هرې قبیلې د
کسانو د شمېر سره دے کوم چې د جلاوطنۍ نه راواپس

شول: د پرعوس اولاد دوه زره يو سل او دوه اويا، د سفطياه اولاد درې سوه او دوه اويا، د ارخ اولاد شپږ سوه او دوه پنځوس، د پخت موآب اولاد چې هغوئ د يشوَع او يوآب اولاد وو، په شمېر کښې دوه زره اتۀ سوه او اتلس وُو، د عيلام اولاد يو زر دوه سوه څلور پنځوس، د زتُو اولاد اتۀ سوه او پينځۀ څلوېښت، د زکی اولاد اووۀ سوه او شپېتۀ، د بِنوئی اولاد شپږ سوه او اتۀ څلوېښت، د ببی اولاد شپږ سوه او اتۀويشت، د عزجاد اولاد دوه زره درې سوه او دوويشت، د ادونِقام اولاد شپږ سوه او اووۀ شپېتۀ، د بِګوئ اولاد دوه زره او اووۀ شپېتۀ، د عدين اولاد شپږ سوه او پينځۀ پنځوس، د اطير اولاد چې د هغۀ نوم حزقياه هم وو، دوه کم سل کسان، د حاشوم اولاد درې سوه او اتۀويشت، د بِضی اولاد درې سوه او څليريشت، د خاريف اولاد يو سل او دولس، د جبعون اولاد پينځۀ کم سل. ۲۶-۳۸د کومو خلقو پلار نيکۀ چې په دې ښارونو کښې اوسېدل هغوئ هم راواپس شول: بيت‌لحم او نطوفه، يو سل او اتۀ اتيا کسان، عنتوت، يو سل او اتۀويشت کسان، بيت‌عزماوت، دوه څلوېښت کسان، قِريَت‌يعريم، کفيره او بيروت، اووۀ سوه او درې څلوېښت کسان، راما او جبعه، شپږ سوه او يوويشت کسان، مِکماس، يو سل او دوويشت کسان، بيت‌ايل او عی، يو سل او درويشت کسان، د بل نبو دوه پنځوس کسان، د بل عيلام يو زر دوه سوه او څلور پنځوس کسان، حارِم، درې سوه او شل کسان، يريحو، درې سوه او پينځۀ څلوېښت کسان، لد، حاديد او اونو، اووۀ سوه او يوويشت کسان، سناآه، درې زره نهۀ سوه او دېرش کسان. ۳۹-۴۲دا د اِمامانو د ډلو تفصيل دے چې هغوئ د جلاوطنۍ نه راواپس شول: د يشوَع

اولاد یدعیاه، نهۀ سوه او درې اویا، اِمیر، یو زر او دوه
پنځوس، فشحور، یو زر دوه سوه او اووۀ څلوېښت، حارِم،
یو زر او اوولس. ۴۳-۴۵د لیویانو قبیلې چې د جلاوطنۍ نه
راواپس شوې: د هوداوه اولاد یشوَع او قدمی‌ایل، څلور اویا،
د آسف اولاد د خُدائ پاک د کور موسیقاران یو سل او اتۀ
څلوېښت، د خُدائ پاک د کور څوکیداران چې د سلوم،
اطیر، طلمون، عقوب، حطیطا او شوبی اولاد وو هغوئ یو
سل او اتۀ دیرش وُو. ۴۶-۵۶د خُدائ پاک د کور د
خِدمتګارانو قبیلې چې د جلاوطنۍ نه راواپس شول: ضیحا،
حسوفا، طبعوت، قروس، سیعا، فدون، لبانه، حجابه، شملی،
حنان، جدِیل، جحر، ریایاه، رضین، نقودا، جزام، عُزا،
فاسح، بسئ، معُونیم، نفوسیم، بقبوق، حقوفا، حرحُور،
بضلوت، محیدا، حرشاه، برقوس، سِسیرا، تامح، نضیاح او
خطیفا. ۵۷-۵۹د سلیمان د نوکرانو قبیلې چې د جلاوطنۍ نه
راواپس شول: سوطی، سوفرت، فریدا، یعله، درقون، جدِیل،
سفطیاه، حِطیل، فوکرت‌هضبائم او امون. ۶۰د خُدائ پاک د
کور د خِدمتګارانو اولاد او د سلیمان د هغه نوکرانو شمېر اتۀ
کم څلور سوه وو کوم چې د جلاوطنۍ نه راواپس شول. ۶۱-
۶۲د دلایاه، طوبیاه او نقودا د ډلو کسان شپږ سوه او دوه
څلوېښت وُو کوم چې د تل ملح، تل حرشا، کروب، عدون او
اِمیر ښارونو نه راواپس شول، خو هغوئ دا نۀ شول ثابتولے
چې هغوئ د بنی اِسرائیلو اولاد دے. ۶۳-۶۴د اِمامانو دې ډلو
داسې هیڅ شجره نسب پیدا نۀ کړو چې هغوئ د خپل پلار
نیکۀ ثبوت پیش کړی: حبایاه، هقوض، برزلی. (د اِمامانو د
قبیلې برزلی پلار نیکۀ په جِلعاد کښې د برزلی د قبیلې یوه
ښځه وادۀ کړې وه او د خپل سخر د قبیلې نوم یې وړے وو.)

هغوئ دا نۀ شوه ثابتولے چې د هغوئ پلار نيکۀ څوک وُو، نو په دې وجه هغوئ اِمامان نۀ شول منلے کېدے. ۶۵يهودى حکمران هغوئ ته وئيلى وُو چې هغوئ تر هغې پورې خُدائ پاک ته پېش کړے شوے خوراک نۀ شى خوړلے چې ترڅو پورې اِمام اُوريم او تميم نۀ وى استعمال کړے. ۶۶-۶۹کوم کسان چې د جلاوطنئ نه راواپس شول هغوئ ټول په شمېر کښې دوه څلوېښت زره درې سوه او شپېتۀ کسان وُو. د هغوئ ښځې او نران نوکران په شمېر کښې اووۀ زره درې سوه او اووۀ دېرش وُو، ښځې او نران موسيقاران دوه سوه او پينځۀ څلوېښت، آسونه اووۀ سوه او شپږ دېرش، قچر دوه سوه او پينځۀ څلوېښت، اوښان څلور سوه او پينځۀ دېرش، خرونه شپږ زره اووۀ سوه او شل. ۷۰-۷۲ډېرو خلقو په هغه چنده ورکولو کښې مدد کولو چې د خُدائ پاک د کور د بيا جوړولو باندې خرچ شوې وه: حکمران اتۀ کلو سرۀ زر ورکړل، پنځوس جامونه چې د خُدائ پاک په کور کښې استعمال شى، د اِمامانو دپاره پينځۀ سوه او دېرش چُوغې، د قبيلو مشرانو يو سل او درې پنځوس کلو سرۀ زر ورکړل، يو زر او څلور سوه او اتۀ پنځوس کلو سپين زر، باقى نورو خلقو يو سل او درې پنځوس کلو سرۀ زر ورکړل، يو زر او درې سوه پينځۀويشت کلو سپين زر، د اِمامانو دپاره اووۀ شپېتۀ چُوغې، ۷۳اِمامان، ليويان، څوکيداران، سندرغاړى، او څۀ عام خلق، د خُدائ پاک د کور خِدمتګاران، او ټول بنى اِسرائيليان په وړو ښارونو او د يهوداه په ښارونو کښې دېره شول.

د عزرا خلقو ته شريعت لوستل

٨ ١ تر اوومې مياشتې پورې ټول بنى اِسرائيل په خپلو
ښارونو کښې دېره شول. د دې مياشتې په اوله ورځ هغوئ
ټول په يروشلم کښې د اوبو دروازې سره دننه د جرګې په
ځائ کښې راغونډ شول. هغوئ عزرا عالِم ته ووئيل چې د
موسىٰ د شريعت هغه کِتاب راوړى کوم چې مالِک خُدائ
بنى اِسرائيلو له ورکړے وو. ٢ نو عزرا د شريعت کِتاب
هغه ځائ ته راوړو او دا د اوومې مياشت اوله ورځ وه چرته
چې خلق راغونډ وُو. په هغوئ کښې سړى، ښځې او هغه
ماشومان وُو چې د هغوئ عُمر دومره وو چې په دې باندې
پوهېدل. ٣ هلته د دروازې سره د جرګې په ځائ کښې هغهٔ
ورته د سحر وختى نه واخله تر غرمې پورې شريعت لوستلو
او هغوئ ټولو ورته په توجو سره غوږ اېښے وو. ٤ عزرا د
لرګى د پايو په ممبر باندې ولاړ وو کوم چې د دې موقعې
دپاره جوړ شوے وو. دا کسان د هغهٔ ښى طرف ته ولاړ وُو،
متتياه، سمع، عناياه، اورِياه، خِلقياه، او معسياه، او دا کسان
يې ګس طرف ته ولاړ وُو، فداياه، ميسائيل، مُلکياه، حاشوم،
حسبدانه، زکرياه او مسلام. ٥ عزرا په داسې اوچت ځائ
باندې ولاړ وو چې ټولو خلقو ليدلے شو. چې څنګه هغهٔ
کِتاب کولاو کړو، نو هغوئ ټول ودرېدل. ٦ عزرا وفرمائيل،
”د مالِک خُدائ د لوئ خُدائ پاک ثناء صِفت دې وى.“ نو
ټولو خلقو خپل لاسونه اوچت کړل او وې وئيل، ”آمين،
آمين.“ هغوئ په عبادت کښې ټيټ شول او په زمکه يې مالِک
خُدائ ته سجده ولګوله. ٧ بيا هغوئ په خپلو خپلو ځايونو
باندې ودرېدل، او دې ليويانو ورته د شريعت تشريح وکړه،

یشوَع، بانی، سربیاه، یمین، عقوب، سبتی، هودیاه، معسیاه،
قلیتاه، عزریاه، یوزبد، حنان او فلایاه. ۸ هغوئ ورته د
خُدائ پاک شریعت ولوستلو او د دې تشریح یې ورته وکړه،
چې خلق یې په مطلب باندې پوهه شی. ۹ کله چې خلقو ته
پته ولګېده چې د شریعت مطالبه څهٔ ده، نو هغوئ په ژړا
شروع وکړه. نو نحمیاه چې حکمران وو، عزرا چې د
شریعت اِمام او عالِم وو او هغه لیویانو چې د شریعت
تشریح یې کوله هغوئ ټولو هغه خلقو ته وفرمائیل چې، "دا
ورځ د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک دپاره مقدسه ده، نو
تاسو له نهٔ دی په کار چې غم یا ژړا وکړئ. ۱۰ نو د خوراک
څښاک دپاره خپلو کورونو ته لاړ شئ او په خپل خوراک او
میو کښې د هغه خلقو هم حِصه وکړئ چې چا سره دا
څیزونه نهٔ وی. نن زمونږ د مالِک خُدائ دپاره یوه مقدسه
ورځ ده، نو مهٔ خفه کیږئ. د مالِک خُدائ خوشحالی ستاسو
د طاقت بنیاد دے." ۱۱ نو لیویانو خلق قلارول او ورته یې
وئیل چې په داسې مقدسه ورځ خفګان مهٔ کوئ. ۱۲ نو ټول
خلق خپلو کورونو ته لاړل او په خوشحالئ سره یې خوراک
څښاک وکړو او په دې خوراک څښاک کښې یې د نورو
خلقو حِصه هم وکړه، ځکه چې هغوئ د خُدائ پاک کلام
اورېدلے وو او په هغې پوهه شوی وُو.

د جونګړو اختر

۱۳ په وروستي ورځ د ډلو مشران چې د هغوئ اِمامان او
لیویان هم ورسره وُو، هغوئ عزرا عالِم له لاړل چې د
شریعت حُکمونه زده کړی. ۱۴ هغوئ ته دا پته ولګېده چې
هغه شریعت دا حُکم کوی کوم چې مالِک خُدائ د موسیٰ په

ذریعه ورکړے وو چې د جونګړو د اختر په دوران کښې دې
بنی اِسرائیلیان په جونګړو کښې اوسیږی. ۱۵ نو هغوئ ورته
دا اصُول وښودل او ټول یې یروشلم او نورو وړو او غټو
ښارونو ته ولېږل، ”غرونو ته لاړ شئ او د نختر، د زیتُونو، د
کجورو او د هغه نورو ونو لښتې راؤړئ چې سورے جوړوی،
چې د هغه اصُولو په مطابق جونګړې جوړې کړُو چې د
شریعت په کِتاب کښې لیکلے شوی دی.“ ۱۶ نو خلقو
څانګې راوړې او د خپلو کورونو په چتونو، په خپلو صحنونو
کښې، د خُدائ پاک د کور په دربار کښې او د اِفرائیم
دروازې او د اوبو دروازې سره د جرګې په عوامی ځایونو
کښې یې جونګړې جوړې کړې. ۱۷ هغه ټول خلق کوم چې
د جلاوطنئ نه واپس راغلی وُو هغوئ جونګړې جوړې کړې
او په هغې کښې اوسېدل او هر یو کس جذباتی او خوشحاله
وو. د نون زوئ یشوَع د وخت نه پس داسې نهٔ وُو شوی. ۱۸
د اختر د وړومبئ ورځې نه واخله تر آخری ورځې پورې
هغوئ هره ورځ د خُدائ پاک د شریعت یوه حِصه لوستله.
هغوئ اووهٔ ورځې دا اختر وکړو او په اتمه ورځ د اختر د
ختمېدو اجتماع وشوه، هم هغه شان لکه څنګه چې په
شریعت کښې لازمی شوی وُو.

د خلقو د خپلو ګناهونو اِقرار کول

۹ ۱ هم د هغه میاشتې په خلیریشتمه ورځ بنی اِسرائیل
راغونډ شول، او روژه یې نیولې وه، د ټاټ جامې یې اغوستې
وې او په خپلو سرونو باندې یې خاورې اچولې وې. ۲
ټولو بنی اِسرائیلو د پردی وطن د خلقو نه ځانونه جدا کړی

وُو. بيا هغوئ ودرېدل او د هغه ګناهونو اِقرار شروع کړو
کوم چې هغوئ او د هغوئ پلار نيکهٔ کړې وُو. ٣ تقريباً
درې ګينټې هغوئ ولاړ وُو او د مالِک خُدائ د هغوئ د خُدائ
پاک قانون ورته ولوستلے شو او ورپسې درې ګينټې هغوئ
د خپلو ګناهونو اِقرار وکړو او د مالِک خُدائ د خپل خُدائ
پاک عبادت يې وکړو. ٤ هلته د ليويانو په ممبر باندې دا
کسان ولاړ وُو، يشوَع، بانى، قدمىاېل، شبنياه، بُنى، سربياه،
بانى او کنعنياه. هغوئ مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته په
چغو چغو وژړل. ٥ د ليويانو دې مشرانو خلقو ته آواز
وکړو، يشوَع، قدمىاېل، بانى، حسبنياه، سربياه، هودياه،
شبنياه او فتحياه، او هغوئ ووئيل: "پاځئ او د مالِک خُدائ
ستاسو د خُدائ پاک ثناء صِفت وکړئ، د هغهٔ ثناء صِفت
همېشه همېشه کوئ. د هغهٔ د شان شوکت والا نوم دې
برکتناک وى، دا دې د ټولو صِفتونو او برکتونو نه اوچت
وى."

د اِقرار دُعا

٦ او بيا بنى اِسرائيلو دا دُعا وکړه، "مالِکه خُدايه، يواځې
تهٔ مالِک خُدائ يې، تا آسمانونه او د آسمان ستورى جوړ
کړى دى. تا زمکه او سمندر او په دې کښې هر څهٔ جوړ
کړى دى، تا هر څيز له ساه ورکړې ده. آسمانى مخلوق تا ته
سجده کوى او ستا عبادت کوى. ٧ مالِکه خُدايه، خُدايه
پاکه، تا ابرام غوره کړو، او تا هغه د بابل ښار اُور نه
راوويستلو، تا د هغهٔ نوم اِبراهيم ته بدل کړو. ٨ تا ته پته
ولګېده چې هغه ستا وفادار دے، نو تا د هغهٔ سره يو لوظ
وکړو. دا لوظ چې د کنعانيانو مُلک به ورکوې، د حِتيانو او

اموریانو مُلک، د فرزیانو، یبوسیانو او جرجاسیانو مُلک، چې
هغه به داسې یو مُلک وی چې د هغهٔ اولاد په کښې اوسیږی.
تا خپله وعده ځکه پوره کړه چې تهٔ وفادار يې. ٩ تا وکتل
چې زمونږ پلار نیکهٔ په مِصر کښې څومره کړېدلی وُو، تا د
بحرِقُلزم سره د هغوئ د مدد دپاره فریاد واورېدو. ١٠ تا د
فِرعون خِلاف عجیبه معجزې وکړې، دا معجزې د هغهٔ
آفسرانو او د هغه مُلک د خلقو خِلاف وې، ځکه چې تا ته پته
وه چې هغوئ ستا په خلقو باندې څومره ظلم کولو. تا هغه
شُهرت حاصل کړو چې تر ننه پورې يې لرې. ١١ تا د خپلو
خلقو دپاره په دریاب کښې لار جوړه کړه او هغوئ دې په
اوچه زمکه باندې تېر کړل. او چې څوک ورپسې وُو نو
هغوئ په ژورو اوبو کښې ډُوب شول، داسې لکه چې یو
غضبناک سمندر کښې کاڼے ډوبیږی. ١٢ د ورځې د ستنې
په ذریعه تا هغوئ د ورځې په وخت بوتلل، او د شپې په وخت
دې د اور د ستنې په ذریعه د هغوئ په لار کښې رڼا جوړوله.
١٣ د سینا غر سره تهٔ د آسمان نه راکوز شوې، تا د خپلو
خلقو سره خبرې وکړې او هغوئ ته دې اِنصاف قانون او
ښهٔ اصُول وښودل. ١٤ تا هغوئ ته وښودل چې ستا د سبت
ورځ مقدسه وګڼی، او تا د خپل خِدمت کوونکی موسیٰ په
ذریعه هغوئ له خپل قانون ورکړو. ١٥ کله چې هغوئ اوږی
وُو، نو تا هغوئ له د آسمان نه روټئ ورکړه، او چې کله
هغوئ تږی وُو نو تا د یو کاڼی نه هغوئ له اوبهٔ ورکړې. تا
هغوئ ته ووئیل چې هغه مُلک قبضه کړئ د کوم چې تا
هغوئ له د ورکولو وعده کړې وه. ١٦ خو زمونږ پلار نیکهٔ
مغروره او ضدیان شول او ستا د حُکمونو د منلو نه يې اِنکار
وکړو. ١٧ هغوئ نافرماني وکړه، تا چې کومې معجزې کړې

وې هغه يې هېرې کړې. په خپله سرکشۍ کښې هغوئ يو مشر
خوښ کړو چې د مِصر غلامۍ له يې واپس بوځی. خو تۀ
بخښونکے خُدائ پاک يې، تۀ مهربان او مينه کوونکے يې،
زر نۀ غصه کېږې. ستا رحم لوئ دے، تا هغوئ پرې نۀ
ښودل. ۱۸ هغوئ د سخۍ په شکل کښې يو بُت جوړ کړو او
وې وئيل چې دا هغه خُدائ دے چې تاسو يې د مِصر نه
راوويستلئ. مالِکه خُدايه، هغوئ ستا څومره بېعزتي وکړه.
۱۹ خو هغوئ دې هلته په صحرا کښې پرې نۀ ښودل، ځکه
چې ستا رحم ډېر لوئ دے. تا نۀ د ورځې او نۀ د اور ستن
لرې کړه چې د شپې او ورځې يې ورته لار ښودله. ۲۰ تا د
خپل نېک روح په ذريعه د هغوئ لارښودنه وکړه، تا هغوئ له
د خوراک دپاره من ورکولو او د څښلو دپاره دې اوبۀ
ورکولې. ۲۱ په صحرا کښې په ټولو څلوېښتو کالو کښې
چې هغوئ ته د څۀ ضرورت وو د هغې هر څۀ بندوبست دې
ورله وکړو، د هغوئ جامې هيڅکله زړې نۀ شوې، او د هغوئ
پښې ونۀ پړسېدلې. ۲۲ په قومونو او بادشاهو فتح کولو کښې
تا د هغوئ مدد کولو، او تا خپل خلق په هر ځائ کښې آباد
کړل. هغوئ د حسبون مُلک فتح کړو، چرته چې سيحون
بادشاهی کوله، او د بسن مُلک، چرته چې عوج بادشاه وو.
۲۳ تا هغوئ له دومره بچی ورکړل لکه چې په آسمان کښې
څومره ستوری دی، او تا هغوئ راوستل چې هغه مُلک قبضه
کړی او هلته اوسيږی هغه مُلک کوم چې تا د هغوئ پلار نيکۀ
له د ورکولو وعده کړې وه. ۲۴ هغوئ د کنعان مُلک قبضه
کړو، هلته چې کوم خلق اوسېدل تۀ په هغوئ باندې غالِب
راغلې. تا خپلو خلقو له هغه طاقت ورکړو چې د هغوئ سره
هغه شان کار وکړی چې څۀ يې خوښه وی څوک چې د

کنعان بادشاهان او خلق وُو. ﴿۲۵﴾ ستا خلقو د پَخو دېوالونو
ښارونه قبضه کړل، چې آباده زمکه، د دولت نه ډک کورونه
ونیسی، هغه کوهی چې د مخکښې نه کنستلے شوی دی، د
زیتُونو ونې، د مېوو ونې او د انګورو باغونه. هغوئ په مړه
خېټه خوراک کولو او غټ شول، تا چې کوم ښهٔ څیزونه
هغوئ له ورکړی وُو د هغه هر څهٔ نه یې خوند اخستلو. ﴿۲۶﴾
خو ستا خلقو سرکشی وکړه او ستا نافرمانی یې وکړه،
هغوئ ستا قانون ته شا کړه. هغوئ به هغه پېغمبران وژل چې
خبردارے یې ورکولو، کومو چې ورته فرمائیل چې تا ته
واپس راوګرځی. هغوئ ستا خِلاف لویه ګستاخی کوله، ﴿۲۷﴾
نو تا هغوئ خپلو دشمنانو ته حواله کړل. په خپلو تکلیفونو
کښې هغوئ تا ته د مدد دپاره چغه کړه، او په آسمان کښې تا
د هغوئ فریاد واورېدو. د خپل لوئ رحم په وجه تا هغوئ له
خلاصوونکی ورولېږل چا چې هغوئ د دشمنانو نه بچ کړل.
﴿۲۸﴾ کله به چې خېر شو، نو هغوئ به ستا خِلاف بیا ګناه
وکړه، او تا یو ځل بیا هغوئ دشمنانو ته حواله کړل. خو کله
چې هغوئ توبه وویستله او سوال یې وکړو چې هغوئ بچ
کړې، نو په آسمان کښې تا وخت په وخت د هغوئ سوال
اورېدو او تا د خپل لوئ رحم په وجه هغوئ بچ کول. ﴿۲۹﴾ تا
هغوئ له خبردارے ورکړو چې ستا قانون ته بیا راواپس شی،
خو په غرور سره هغوئ ستا قانون و نهٔ منلو، اګر چې ستا د
قانون منل د ژوند لاره ده. هغه د سخت زړهٔ او ضدیانو خلقو
نافرمانی وکړه او تا ته یې غوږ نهٔ نیولو. ﴿۳۰﴾ ډېر کالونه تا
هغوئ ته صبر کولو. تا د خپلو پېغمبرانو په ذریعه هغوئ له
خبردارے ورکولو، خو ستا خلقو غوږ نهٔ نیولو، نو تا هغوئ
نورو قومونو ته حواله کړل چې فتح یې کړی. ﴿۳۱﴾ خو ستا د

لوئ رحم په وجه، تا هغوئ نۀ پرېښودل او نۀ دې تباه کړل. تۀ
رحمان او رحيم خُدائ پاک يې. ٣٢ اے خُدايه پاکه، زمونږ
خُدايه پاکه، تۀ ځومره لوئ يې، تۀ ځومره د رُعب والا او
طاقتور يې. تۀ په وفادارئ سره خپل لوظ پوره کوې. د هغه
وخت نه کله چې د اسور بادشاهانو په مونږ ظلم کولو، تر
اوسه پورې، مونږ ځومره کړېدلی يُو. زمونږ بادشاهان، زمونږ
مشران، زمونږ اِمامان او زمونږ پېغمبران، زمونږ پلار نيکۀ او
زمونږ ټول خلق کړېدلی دی. مونږ چې ځومره کړېدلی يُو نو
هغه مۀ هېروه. ٣٣ تا ښۀ وکړل چې مونږ له دې سزا راکړه،
اګر چې مونږ ګناه هم کړې ده، خو تا مونږ سره اِنصاف
وکړو. ٣٤ زمونږ بادشاهانو، زمونږ مشرانو او زمونږ
اِمامانو، زمونږ پلار نيکۀ ستا قانون نۀ دے منلے. هغوئ ستا
قانون او خبردارئ ته غوږ نۀ نيولو. ٣٥ کۀ څۀ هم چې د
هغوئ په بادشاهئ کښې تا هغوئ له لوئ برکت ورکړے وو،
کله چې هغوئ په هغه کولاو او آباد مُلک کښې اوسېدل کوم
چې تا هغوئ له ورکړے وو، خو بيا هم هغوئ د ګناه نه راونۀ
ګرځېدل او نۀ يې ستا خِدمت کړے وو. ٣٦ نو مونږ تر
اوسه په هغه مُلک کښې غلامان يُو چې تا زمونږ پلار نيکۀ له
ورکړے وو، چې د هغې په مېوه او پېداوار باندې مزې
وکړی. ٣٧ چې زمکه څۀ پېدا کوی نو هغه بادشاهانو له ځی
چې زمونږ د ګناه په وجه تا په مونږ باندې مقرر کړی دی.
هغوئ زمونږ او زمونږ د څاروو سره هغه څۀ کوی چې څۀ
يې خوښه وی، او مونږ په يوه سخته پرېشانئ کښې يُو.“

د خلقو يوه معاهده کول

٣٨ ”چې دا هر څۀ شوی دی نو مونږ بنی اِسرائيليان دا پخه

لیکلي معاهده کڅو او زمونږ مشران، لیویان او زمونږ اِمامان به په دې باندې خپل مهرونه ولګوی.“

۱۰ ⓵ کومو کسانو چې دستخطونه وکړل هغوئ دا ؤو:
د حکلیاه زوئ نحمیاه حکمران. صدقیاه، ۲-۸شرایاه،
عزریاه، یرمیاه، فشحور، امریاه، مُلکیاه، حطوش، شبنیاه،
ملوک، حارِم، مریموت، عبدیاه، دانیال، جِنتون، باروک،
مسلام، ابیاه، میامین، معزیاه، بِلجی او سمعیاه. ۹-۱۳لیویان:
د ازنیاه زوئ یشوَع، د حنداد د قبیلې بِنوئی، قدمی‌ایل،
شبنیاه، هودیاه، قلیتاه، فلایاه، حنان، میکا، رِحوب، حسبیاه،
زکور، سربیاه، شبنیاه، هودیاه، بانی او بنینو. ۱۴-۲۷د خلقو
مشران: پرعوس، پخت موآب، عیلام، زتُو، بانی، بُنی، عزجاد،
ببی، ادونیاه، بِګوئ، عدین، اطیر، حزقیاه، عزور، هودیاه،
حاشوم، بِضی، خاریف، عنتوت، نوبی، مګفیعاس، مسلام،
حزیر، مشیزب‌ایل، صدوق، یدوع، فلطیاه، حنان، عنایاه،
هوسیع، حننیاه، حسوب، هلوحیس، فلیحا، سوبیق، رحُوم،
حسبناه، معسیاه، اخیاه، حنان، عنان، ملوک، حارِم او بعنه.

د لوظ لیک

۲۸مونږ یعنې بنی اِسرائیلو، اِمامانو، لیویانو، څوکیدارانو، سندرغاړو، د خُدائ پاک د کور خِدمتګارانو او هغه نورو ټولو خلقو د خُدائ پاک د قانون د تابعدارئ په بنیاد خپل ځانونه د پردی مُلک د هغه خلقو نه جدا کړی ؤو کوم چې زمونږ په مُلک کښې اوسېدل. مونږ د خپلو ښځو او د هغه ټولو بچو سره د کومو عُمر چې پوهېدو ته رسېدلے دے،

۲۹مونږ د خپلو مشرانو سره په يو قسم کولو کښې شريک
شُو او ومو وئيل چې مونږ کۀ قسم مات کړو نو په مونږ دې
لعنت وى او دا چې مونږ به د خُدائ پاک د قانون په مطابق
خپل ژوند تېروو، هم هغه قانون کوم چې خُدائ پاک د خپل
خِدمت کوونکى موسىٰ په ذريعه راکړے وو، چې مونږ به هغه
هر څۀ منو چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک يې حُکم
راکوى، او چې مونږ به د هغۀ ټول قانون او اصُول منو.
۳۰مونږ دا وعده وکړه چې د هغه مُلک د غېرو قومونو خلقو
له به خپلې لوڼه نۀ ورکوو او د هغوئ لوڼه به خپلو زامنو ته
نۀ وادۀ کوُو. ۳۱کۀ د پردى مُلک خلق څۀ غله يا بل هر څيز
هم د سبت يا په بله هره مقدسه ورځ په مونږ باندې د خرڅولو
دپاره راوړى، نو مونږ به يې د هغوئ نه نۀ اخلو. په هر اوۀم
کال به مونږ زمکه نۀ کرو او ټول قرضونه به معاف کوُو.
۳۲زمونږ هر يو کس به هر کال پينځۀ ګرامه سپين زر د خُدائ
پاک د کور د خرچې دپاره په چنده کښې ورکوى. ۳۳مونږ به
د خُدائ پاک د کور د عبادت دپاره د دې څيزونو بندوبست
کوُو، مقدسه روټۍ، د هرې ورځې د غلې نذرانه، هغه څناور
چې هره ورځ د قربانۍ په توګه سوزولے شى، د سبت د
ورځو، د نوې مياشتې د اختر او د نورو اخترونو دپاره
مقدسې نذرانې، د بنى اِسرائيلو د ګناه کفارې دپاره نذرانې او
هغه بل هر يو څيز چې د خُدائ پاک په کور کښې يې
ضرورت وى. ۳۴زمونږ خلق، اِمامان او ليويان به هر کال
پچه اچوى چې دا معلومه کړى چې کومه يوه ډله د مالِک
خُدائ زمونږ خُدائ پاک په قربانګاه باندې د سوزولو دپاره
لرګو بندوبست کوى او دا به د قانون په مطابق وى. ۳۵مونږ
به هر کال د خپل وړومبى رېبلے شوى فصل او زمونږ په ونو

کښې د وړومبی پېدا شوې مېوې یوه نذرانه د مالِک خُدائ
کور ته وړُو. ۳۶زمونږ د هر یو کس وړومبے پېدا شوے زوئ
به اِمامانو له د خُدائ پاک کور ته بوځُو او هلته به یې د
خُدائ پاک د ښودلی شوی قانون په مطابق خُدائ پاک ته
وقف کوُو. زمونږ د هر یو کس د غواګانو وړومبے پېدا
شوے سخے او زمونږ د هر یو کس وړومبے پېدا شوے
ګډُورے یا د چېلۍ بچے به هم وقف کیږی. ۳۷مونږ به هر
کال اِمامانو له د خُدائ پاک کور ته د وړومبی رېبلی شوی
فصل نه جوړې شوې پېړې او د انګورو د میو خپلې نورې
نذرانې، د زیتُونو تېل او هر قِسم مېوې هم وړُو. او مونږ به
هغه هر څۀ نه لسمه حِصه لیویانو له راوړو څۀ چې زمونږ په
پټو کښې شوی دی، ځکه چې هغوئ زمونږ په کلو کښې د دې
څیزونو د راټولو ذمه وار دی. ۳۸کله چې لسمه حِصه
راټولولے شی نو د هارون د اولاد اِمامان به لیویانو سره وی.
او د هغه ټولې راټولې شوې لسمې حِصې نه به لیویان لسمه
حِصه د خُدائ پاک د کور ګودامونو ته یوسی. ۳۹بنی
اِسرائیل او لیویان به د فصل، میو او د زیتُونو تېلو برخې هغه
ګودامونو ته یوسی چرته چې د خُدائ پاک د کور سامان
کېښودلے شی او چرته چې اِمامان، د دروازو څوکیداران او
سندرغاړی حاضر وی. مونږ به زمونږ د خُدائ پاک د کور نه
مخ نۀ اړوُو.

په یروشلم کښې اوسېدونکی خلق

۱۱ ۱ مشران په یروشلم کښې دېره شول او باقی خلقو
پچه واچوله چې د هر لسم خاندان نه یو خاندان خوښ کړی

چې لاړ شی او د یروشلم په مقدس ښار کښې اوسیږی، خو
هغه نور په خپلو ښارونو کښې اوسېدل. ۲ خلقو د هغه
ټولو خلقو دپاره برکت وغوښتو چې کوم په رضاکارانه توګه
په یروشلم کښې اوسېدل. ۳ د یهوداه په ښارونو کښې بنی
اِسرائیل، اِمامان، لیویان، د خُدائ پاک د کور کاریګران او د
سلیمان د نوکرانو اولاد په خپلو ښارونو کښې په خپلو
جائیدادونو کښې اوسېدل. دا د یهوداه صُوبې د مشرانو
ښاریانو تفصیل دے کوم چې په یروشلم کښې اوسېدل: ۴
د یهوداه قبیلې کسان دا دی: د زکریاه نمسے او د عُزیاه
زوئ عتایاه. د هغهٔ په آباواجداد کښې امریاه، سفطیاه او
محللاِیل شامل وُو، چې د یهوداه زوئ د فارص اولاد وو.
۵ او هم د کولحوزه نمسے او د باروک زوئ معسیاه. د
هغهٔ په آباواجداد کښې حزایاه، عدایاه، یویریب او زکریاه
شامل وُو، چې د یهوداه د زوئ سیله اولاد وو. ۶ د فارص
د اولاد څلور سوه او اتهٔ شپېتهٔ ښهٔ تکړه سړی په یروشلم
کښې اوسېدل. ۷ د بنیامین د قبیلې کسان دا دی: د یوئید
نمسے او د مسلام زوئ سلو وو. د هغهٔ په نورو آباواجداد
کښې فدایاه، قولایاه، معسیاه، ایتیاِیل او یشعیاه شامل وُو.
۸ د سلو نزدې خپلوان جبی او سلی وُو. ټول نهٔ سوه او
اتهٔ ویشت بنیامینیان په یروشلم کښې اوسېدل. ۹ د زِکری
زوئ یوایل د هغوئ مشر وو، د هسینوآه زوئ یهوداه په ښار
کښې دویم مشر آفسر وو. ۱۰ اِمامان: د یویریب زوئ
یدعیاه او یکین. ۱۱ شرایاه زوئ د خِلقیاه، زوئ د مسلام،
زوئ د صدوق، زوئ د مرایوت، زوئ د اخیطوب، څوک چې
د خُدائ پاک د کور مشر اِمام وو. ۱۲ د دې قبیلې ټولو اتهٔ
سوه او دوویشتو کسانو د خُدائ پاک په کور کښې خِدمت

کولو. د فللیاه نمسے او د یروحام زوئ عدایاه. د هغۀ په
آباواجداد کښې امصی، زکریاه، فشحور او مُلکیاه شامل وُو.
۱۳ د هغۀ د قبیلې ټول دوه سوه او دوه خلوېښت کسان د
کورنو مشران وُو. د اخزائی نمسے او د عزراېل زوئ امشی.
د هغۀ په آباواجداد کښې اِمیر او مسلموت شامل وُو. ۱۴ د
هغۀ د قبیلې یو سل او اتۀویشت کسان ښۀ تکړه فوجیان وُو.
د هغوئ مشر زبدی‌اېل وو چې د هجدولیم زوئ وو. ۱۵
لیویان: د عزریقام نمسے او د حسوب زوئ سمعیاه. د هغۀ
په آباواجداد کښې حسبیاه او بُنی شامل وُو. ۱۶ سبتی او
یوزبد، د خُدائ پاک د کور نه د بهر کار مشران وُو. ۱۷ د
زبدی نمسے او د میکا زوئ متنیاه چې د آسف د اولاد نه
وو. هغۀ د خُدائ پاک په کور کښې د عبادت په وخت کښې
د حمدوثناء رهنمائی کوله. او بقبوقیاه په متنیاه پسې دویم
سړے وو. د جلال نمسے او د سموع زوئ عبدا د یدوتون د
اولاد نه وو. ۱۸ د یروشلم په مقدس ښار کښې ټول دوه سوه
او خلور اتیا لیویان اوسېدل. ۱۹ د خُدائ پاک د کور
څوکیداران: عقوب، طلمون او د هغوئ خپلوان، ټول یو سل
او دوه اویا کسان وُو. ۲۰ نور بنی اِسرائیلیان او پاتې اِمامان
او لیویان د یهوداه په ښارونو کښې په خپلو خپلو جائیدادونو
کښې اوسېدل. ۲۱ د خُدائ پاک د کور خِدمتګاران د
یروشلم په هغه برخه کښې اوسېدل چې نوم یې عوفل وو او
هغوئ د ضیحا او جِسفا د مشرئ لاندې کار کولو. ۲۲ د
لیویانو هغه مشر چې په یروشلم کښې اوسېدو هغه د حسبیاه
نمسے او د بانی زوئ عُزی وو. د هغۀ په پلارانو نیکونو کښې
متنیاه او میکا شامل وُو او هغه د آسف د قبیلې نه وو. دا هغه
ډله وه چې د دې کسان د خُدائ پاک په کور کښې د موسیقئ

ذمه وار وُو. ۲۳ د دې دپاره شاهی اصُول مقرر وُو چې
قبيلې به هره ورځ د خُدائ پاک د کور په موسيقۍ کښې
مشرى ځنګه کوى. ۲۴ د يهوداه قبيلې د زارح د قبيلې د
مشيزب‌ايل زوئ فتحياه د فارس په دربار کښې د بنى
اِسرائيلو نمائندګى کوله.

د يروشلم نه بهر کلى

۲۵ ډېر خلق د خپلو پټو سره نزدې په کلو کښې اوسېدل.
څۀ کسان چې د يهوداه د قبيلې وُو نو هغوئ په قِريَت‌اربع،
ديبون، يقبضى‌ايل او د دې ښارونو سره نزدې کلو کښې
اوسېدل. ۲۶ هغوئ د يشوَع، مولاده او بيت‌فِلِط په ښارونو
کښې هم اوسېدل، ۲۷ او داسې په حصارسعول، بيرسبع او
د دې نه ګېرچاپېره کلو کښې هم اوسېدل. ۲۸ هغوئ د
صِقلاج په ښار کښې، مقوناه او د دې نه ګېرچاپېره کلو
کښې، ۲۹ په عين رِمون، صُرعا، يرموت، ۳۰ په زنوح،
عدولام او نزدې کلو کښې اوسېدل. هغوئ په لکيس او په
نزدې پټو کښې او په عزيقه او د دې په کلو کښې اوسېدل. نو
د يهوداه خلق د بيرسبع نه واخله د هنوم وادۍ پورې
اوسېدل. ۳۱ د بنيامين قبيلې خلق په دې ځايونو کښې
اوسېدل، جبعه، مِکماس، عياه، بيت‌ايل او د دې نزدې کلو
کښې، ۳۲ په عنتوت، نوب، عننياه، ۳۳ حصور، راما،
جيتم، ۳۴ حاديد، صبوئيم، نبلاط، ۳۵ لد، اونو او په هغه
وادۍ کښې چې چرته کاريګر اوسېدل. ۳۶ د ليويانو څۀ
قبيلې کومې چې د يهوداه په علاقه کښې اوسېدلې وې هغوئ
د بنيامين د خلقو سره اوسېدو دپاره ولېږل شول.

د اِمامانو او ليويانو تفصيل

١٢ ١ دا د هغه اِمامانو او ليويانو تفصيل دے کوم چې
د شلتى‌اېل زوئ زرُبابل او د مشر اِمام يشوَع سره د
جلاوطنۍ نه راواپس شول. ٢-٧اِمامان دا وُو: شراياه، يرمياه،
عزرا، امرياه، ملوک، حطوش، سکانياه، رحُوم، مريموت،
عدو، جِنتو، ابياه، ميامين، معدياه، بِلجاه، سمعياه، يويريب،
يدعياه، سلو، عموق، خِلقياه او يدعياه. د يشوَع په وخت
کښې دا سړى د خپلو ملګرو اِمامانو مشران وُو. ٨ليويان: دا
کسان د شُکر ګزارۍ حمدوثناء مشران وُو، يشوَع، بِنوئى،
قدمى‌اېل، سربياه، يهوداه او متنياه. ٩دې کسانو ورسره آواز
نيولو، بقبوقياه، عُنى او د هغوئ ملګرو ليويانو.

د مشر اِمام يشوَع اولاد

١٠يشوَع د يويقيم پلار وو، يويقيم د اِلياسب پلار وو، اِلياسب
د يويدع پلار وو، ١١يويدع د يونتن پلار وو، او يونتن د يدوع
پلار وو.

د اِمامانو د قبيلو مشران

١٢-٢١کله چې يويقيم مشر اِمام وو، نو دا اِمامان د اِمامانو د
قبيلې مشران وُو: د شراياه قبيلې اِمام مراياه، د يرمياه قبيلې
اِمام حننياه، د عزرا قبيلې اِمام مسلام، د امرياه قبيلې اِمام
يهوحنان، د مُلکُو قبيلې اِمام يونتن، د شبنياه قبيلې اِمام
يوسف، د حارِم قبيلې اِمام عدنا، د مرايوت قبيلې اِمام حلقى،
د عدو قبيلې اِمام زکرياه، د جِنتون قبيلې اِمام مسلام، د ابياه

قبیلې اِمام زِکری، د مینامین قبیلې یو اِمام هم وو. د معدیاه
قبیلې اِمام فِلطی، د بِلجاه قبیلې اِمام سموع، د سمعیاه قبیلې
اِمام یونتن، د یویریب قبیلې اِمام متنی، د یدعیاه قبیلې اِمام
عُزی، د سلی قبیلې اِمام قلی، د عموق قبیلې اِمام عِبر، د
خِلقیاه قبیلې اِمام حسبیاه، د یدعیاه قبیلې اِمام نتنیایل.

د اِمامانو او لیویانو د کورَنو حِساب

۲۲کله چې اِلیاسب، یویدع، یوحانان او یدوع مشران اِمامان
وُو نو د لیویانو د مشرانو فهرست تیار شو او هم داسې د
فارس بادشاه داریوس په زمانه کښې د اِمامانو د کورَنو د
مشرانو حِساب کِتاب ساتلے شوے وو. ۲۳د اِلیاسب نمسی
د یوحانان وخت پورې د لیویانو د کورَنو مشرانو حِساب
کِتاب د تاریخ په کِتاب کښې لیکلے شو.

د خُدائ پاک په کور کښې ذمه واری

۲۴دا د لیویانو د کورَنو مشران دی: حسبیاه، سربیاه، یشوَع،
بِنوئی، قدمیایل. په هغه وخت کښې به دوو ډلو یو بل ته
مخامخ نمبر په نمبر د خُدائ پاک ثناء صِفت کولو او د هغهٔ
شُکر به یې ادا کولو. دا به یې د هغه اصُولو په مطابق کول
کوم چې د خُدائ پاک خِدمت کوونکی داؤد بادشاه ورته
ښودلی وُو. ۲۵د خُدائ پاک د کور دا څوکیداران د خُدائ
پاک د کور د دروازو سره د ګودامونو مشران وُو: متنیاه،
بقبوقیاه، عبدیاه، مسلام، طلمون او عقوب. ۲۶دا خلق د
یوصدق نمسی او د یشوَع زوئ یویقیم په وخت کښې هلته
اوسېدل او د نحمیاه حکمران په وخت کښې او د عزرا په

وخت کښې چې اِمام او د شریعت عالِم وو.

د نحمیاه د ښار دېوالونه وقف کول

۲۷کله چې د یروشلم د ښار دېوال وقف کېدلو، نو لیویان د
هغه ټولو ځایونو نه راوستلے شول چرته چې هغوئ اوسېدل،
هغوئ د دې دپاره راوستلے شول چې د وقف کېدو په جشن
کښې د شُکر ګزارئ د سندرو سره او د چمټو او بینجو د
موسیقئ سره شریک شی. ۲۸د لیویانو کورَنو سندرغاړی د
هغه علاقې نه راغونډ شول چرته چې هغوئ اوسېدل. هغوئ د
یروشلم ګېرچاپېره علاقې نه او د نطوفه نه ګېرچاپېره د وړو
ښارونو نه، ۲۹او د بیت‌جِلجال، جبعه او عزماوت نه راغلل.
۳۰اِمامانو او لیویانو د خپلو ځانونو، خلقو، د دروازو او د
ښار د دېوال دپاره د پاکوالی رسم ادا کړو. ۳۱ما د دېوال
دپاسه د یهوداه مشران راغونډ کړل او هغوئ مې د دوو لویو
ډلو مشران مقرر کړل چې د ښار نه ګېرچاپېره روان شی او
د خُدائ پاک شُکر ادا کوی. اوله ډله د دېوال دپاسه ښی
طرف ته د ډېران دروازې طرف ته لاړه. ۳۲هوسعیاه د
سندرغاړو نه وروستو روان شو، چې د یهوداه نیم مشران
وریسې وُو. ۳۳-۳۵دا اِمامان وریسې روان شول چې بیګلې یې
غږولې: عزریاه، عزرا، مسلام، یهوداه، بنیامین، سمعیاه او
یرمیاه. وریسې زکریاه زوئ د یونتن، زوئ د سمعیاه، زوئ د
متنیاه، زوئ د میکایاه، زوئ د زکور، زوئ د آسف راغلهٔ.
۳۶په هغهٔ پسې د هغهٔ د قبیلې نور کسان وُو: سمعیاه، عزرابل،
مِللی، جِلِلی، ماعی، نتنی‌ایل، یهوداه او حنانی. هغوئ ټولو د
موسیقئ هغه شان ځیزونه روان کړی وُو کوم چې د خُدائ
پاک خِدمت کوونکی داؤد بادشاه غږول. عزرا عالِم د دې

جلوس نه وړاندې روان وو. ۳۷د فوارې د دروازې سره
هغوئ په هغه پوړو باندې وختل کومې چې د داؤد ښار ته تلې
وې، د داؤد د محل نه تېر شول او د ښار نمرخاتهٔ طرف ته د
اوبو دروازې سره دېوال ته واپس شول. ۳۸د هغه کسانو بله
ډله کومو چې شکريه ادا کوله د دېوال د سر سره ګس طرف
ته لاړل او نيم خلق ما سره ورپسې روان وُو. مونږ د تنور د
مينارې نه تېر شُو او پلن دېوال ته لاړُو، ۳۹او د هغه ځائ نه
مونږ د اِفرائيم دروازې نه، يسانه دروازې نه، د کبانو دروازې
نه، د حننايل مينارې او د سلو مينارې نه روان وُو او د ګډو
دروازې ته لاړُو. او مونږ خپل تګ د خُدائ پاک د کور
دروازې سره نزدې بس کړو. ۴۰هغه دواړه ډلو کومو چې د
خُدائ پاک شُکر ادا کولو هغه د خُدائ پاک د کور علاقې ته
ورسېدلې. زهٔ هم د مشرانو نيمې قبيلې سره وم، ۴۱زما په ډله
کښې دا اِمامان شامل وُو، چې هغوئ بيګلې غږولې: اِلياقيم،
معسياه، مينامين، ميکاياه، اليوعينى، زکرياه او حننياه. ۴۲او
په هغوئ پسې معسياه، سمعياه، اِلىعزر، عُزى، يهوحنان،
مُلکياه، عيلام او ايصر روان وُو. د دې حمد ويوونکو مشرى
ازرخياه کوله او په اوچت آواز يې سندرې وئيلې. ۴۳په هغه
ورځ باندې ډېرې نذرانې پېش کړے شوې او د خلقو زړونه د
خوشحالۍ نه ډک وُو ځکه چې خُدائ پاک هغوئ ډېر
خوشحاله کړى وُو. ښځې او ماشومان په دې جشن کښې
شريک وُو او چې هغوئ کوم شور جوړ کړے وو نو هغه تر
لرې لرې پورې اورېدے شو.

د خُدائ پاک د کور انتظام

۴۴په هغه وخت کښې څهٔ سړى د هغه ګودامونو مشران مقرر

شوی ؤُو، چرته چې د خُدائ پاک د کور دپاره ځیزونه
کېښودلے شول، په دې کښې نذرانه، وړومبے پېدا شوې غله
او لسمه حِصه. دا سرې د مختلفو ښارونو سره نزدې پټو نه
د برخو راغونډولو ذمه وار ؤُو. دا برخې د قانون په مطابق د
اِمامانو او لیویانو دپاره وې. د یهوداه ټول خلق د اِمامانو او
لیویانو نه خوشحاله ؤُو. ۴۵هغوئ د پاکوالی رسمونه او هغه
نور رسمونه ادا کول د کومو چې خُدائ پاک حُکم ورکړے
وو. د خُدائ پاک د کور موسیقارانو او څوکیدارانو هم خپله
ذمه واری د هغه اصُولو په مطابق سر ته رسوله کوم چې
داؤد بادشاه او د هغهٔ زوئ سلیمان جوړ کړی ؤُو. ۴۶ډېر
وخت مخکښې د داؤد بادشاه او آسف موسیقار د وخت،
موسیقارانو د خُدائ پاک د ثناء صِفت کولو او د شُکر
ګزارۍ مشری کړې وه. ۴۷د زرُبابل او نحمیاه په زمانه کښې
به ټولو بنی اِسرائیلو هره ورځ د خُدائ د کور د سندرغاړو او
څوکیدارانو ضرورتونه پوره کول. لیویانو ته به هغه برخه
ورکولے کېدله کومه چې هغوئ دپاره مقرر وه او لیویانو به
د هغې نه اِمامانو له هغه برخه ورکوله کومه چې د هغوئ
دپاره مقرر وه.

د بنی اِسرائیلو نه د بل مُلک خلق جدا کول

۱۳ ۱ کله چې د موسیٰ شریعت خلقو ته په اوچت آواز
لوستلے شو، نو هغوئ دې آیاتونو ته راغلل چې وائ، یو
عمونی او موآبی ته به هم دا اجازت نهٔ وی چې د خُدائ پاک
په ډله کښې داخل شی. ۲ دا د هغې په وجه کله چې بنی
اِسرائیل د مِصر نه بهر په لار روان ؤُو نو عمونیانو او

موآبيانو هغوئ له اوبۀ او روټۍ نۀ وه ورکړې. او د دې په
ځائ بلعام له يې پېسې ورکړې چې په بنی اِسرائيلو باندې
لعنت ووائی، خو زمونږ خُدائ پاک هغه لعنت په برکت بدل
کړو. ۳ کله چې بنی اِسرائيلو دا حُکم واورېدو نو هغوئ د
قوم نه د پردی مُلک ټول خلق ووېستل.

د نحمياه اِصلاحات

۴ اِلياسب اِمام کوم چې د خُدائ پاک د ګودامونو مشر
وو، هغه د ډېرې مودې نه د طوبياه ملګرے وو. ۵ هغۀ
طوبياه له دا اجازت ورکړو چې يوه لويه کوټه استعمالوی
چې به مخکښې په کښې د غلې نذرانو او خوشبويۍ نذرانو د
جمع کولو او د خُدائ پاک په کور کښې د استعمالېدونکی
سامان دپاره، د اِمامانو د نذرانو دپاره، د غلې د لسمې
حصې، د مِيو او د زيتُونو هغه تېلو دپاره مخصوصه وه کومه
به چې ليويانو، د خُدائ پاک د کور موسيقارانو او د خُدائ
پاک د کور څوکيدارانو دپاره وه. ۶ کله چې داسې کېدل،
نو زۀ په يروشلم کښې نۀ وم، ځکه چې د بابل بادشاه
ارتخششتا د بادشاهۍ په دوه دېرشم کال زۀ هغۀ له واپس
ورغلے وم چې خبر وروړسوم. څۀ وخت وروستو ما ته د
هغۀ نه اجازت مِلاو شو چې واپس يروشلم ته تلے شی. ۷
کله چې يروشلم ته راواپس شوم نو ما ته د دې بدعملۍ پته
ولګېده چې اِلياسب طوبياه له اجازت ورکړے دے چې د
خُدائ پاک په کور کښې يوه کوټه استعمالوی. ۸ زۀ
سخت غصه شوم او د طوبياه ټول سامان مې بهر
وغورزولو. ۹ ما حُکم ورکړو چې د کوټو د پاکوالی رسم
دې ادا کړے شی او د خُدائ پاک د کور د سامان، د غلې

نذرانې او خوشبوئی دې بیا واپس په خپل ځائ باندې
کېښودلے شی. (۱۰) ما ته دا پته هم ولګېده چې د خُدائ پاک
د کور موسیقاران او نور لیویان د یروشلم نه تلی دی او خپلو
پټو ته واپس شوی دی، دا ځکه چې خلقو هغوئ له دومره
خوراک ورکولے نۀ شو چې ګزاره ورباندې کېدله. (۱۱) ما
آفسران ورټل او ورته مې ووئیل چې د خُدائ پاک د کور
خیال ولې نۀ دے ساتلے شوے. او ما لیویان او موسیقاران
واپس د خُدائ پاک کور ته راوستل او بیا مې په کار لګیا
کړل. (۱۲) بیا ټول بنی اِسرائیلیان یو ځل بیا شروع شول چې
د خُدائ پاک د کور ګودامونو ته خپل د غلې لسمه حِصه،
مے او د زیتُونو تېل راوړی. (۱۳) ما دا سړی د ګودامونو
مشران مقرر کړل: شلمیاه، چې یو اِمام وو، صدوق، چې د
شریعت یو عالِم وو، او فدایاه لیوے. د متنیاه نمسے او د
زکور زوئ حنان د هغوئ مددګار وو. دا اعتباری کسان وُو،
او د هغوئ دا ذمه واری وه چې په لیویانو باندې د سامان په
تقسیمولو کښې د ایمانداری نه کار واخلی. (۱۴) زما خُدایه
پاکه، یاد ساته دا هر څۀ چې ما ستا د کور او د دې د عبادت
دپاره کړی دی او دا مۀ هېروه. (۱۵) په هغه وخت کښې ما
ولیدل چې په یهوداه کښې خلقو د سبت په ورځ د انګورو
لنګری استعمالوله. او نورو په خپلو خرونو باندې غله، مے،
انګور، اینځر او نور څیزونه بار کول او یروشلم ته یې وړل،
ما هغوئ له خبردارے ورکړو چې د سبت په ورځ دې هیڅ نۀ
خرڅوی. (۱۶) د صور ښار څۀ خلق په یروشلم کښې اوسېدل
او هغوئ کبان او د هر قِسم سامان ښار ته د دې دپاره راوړو
چې د سبت په ورځ یې زمونږ په خلقو باندې خرڅ کړی. (۱۷)
ما د یهوداه مشران ورټل او ورته مې ووئیل، "تاسو خپل دې

بد عمل ته وګورئ. تاسو د سبت د ورځې سپکاوے کوئ.
۱۸ دا بلکل هم هغه کار دے چې خُدائ پاک پرې ستاسو
پلار نيکۀ له سزا ورکړه چې کله هغۀ په ښار باندې تباهي
راوسته. او تاسو نور زور هم کوئ چې د بنی اِسرائيلو په
مُلک باندې د خُدائ پاک نور قهر هم نازل شی ځکه چې د
سبت د ورځې سپکاوے کيږی.“ ۱۹ نو ما حُکم ورکړو چې
د هر سبت د شروع کېدو نه وړاندې د ښار دروازې په
ماښامی کښې بندولے شی او د سبت د ورځې د ختمېدو نه
وړاندې دې نۀ شی کولاولے. ما خپل يو څو سړی په دروازو
باندې د دې دپاره ودرول چې دا خبره يقينی شی چې د سبت
په ورځ به ښار ته هيڅ هم نۀ شی راوړلے. ۲۰ يو يا دوه ځل
سامان خرڅوونکو او سوداګرو د خالی شپه د ښار د
دېوالونو نه بهر تېره کړه. ۲۱ ما هغوئ له خبردارے ورکړو،
”تاسو د دې دېوال سره شپه ولې تېروئ کۀ تاسو بيا داسې
وکړل، نو زۀ به تاسو خراب‌تُراب کړم.“ نو د دې نه پس
هغوئ د سبت په ورځ بيا رانۀ غلل. ۲۲ ما ليويانو له حُکم
ورکړو چې خپل ځانونه پاک کړئ او لاړ شئ او د دروازو
څوکيداری وکړئ چې د سبت ورځ مقدسه پاتې شی. خُدايه
پاکه، ما د دې دپاره هم ياد ساته او د خپلې لوئې مينې په وجه
مې بچ کړه. ۲۳ په هغه وخت کښې ما ته دا پته هم ولګېده
چې څۀ يهودی سړو د اشدود، عمون او د موآب د ښځو سره
ودونه کړی دی. ۲۴ د هغوئ نيم اولاد د اشدود ژبه او يا څۀ
بله ژبه وئيله او هغوئ زمونږ ژبه نۀ شوه وئيلے. ۲۵ ما هغه
سړو له خبردارے ورکړو، په هغوئ مې لعنت ووئيلو، ومې
وهل او ويښتۀ مې ترې نه وويستل. بيا مې ترې نه د خُدائ
پاک په نوم باندې دا قسم واخستو چې هغوئ او د هغوئ

بچې به هيڅکله د پردی مُلک د خلقو سره ودونه نۀ کوی. ۲۶
ما ورته ووئيل، ”سليمان د پردی مُلک د ښځو په وجه ګناه
وکړه. هغه داسې سړے وو چې هغه د نورو قومونو د هر يو
بادشاه نه لوئ وو. خُدائ پاک د هغهٔ سره مينه کوله او هغه
يې د بنی اِسرائيلو په ټول مُلک باندې بادشاه جوړ کړے وو،
خو بيا هم هغه د پردی مُلک ښځو په ګناه باندې اخته کړو.
۲۷ نو موږ به بيا د ګناهِ کبيره داسې عمل څنګه وکړُو چې
د خُدائ پاک سره بې‌وفائی وکړُو او د پردی مُلک ښځو سره
ودونه وکړُو؟“ ۲۸ يويدع د مشر اِمام اِلياسب زوئ وو، خو
د يويدع يو زوئ د بيت‌حورون د ښار د سنبلط د لور سره
وادهٔ وکړو، نو ما يويدع دې ته مجبور کړو چې يروشلم
پرېږدی. ۲۹ خُدايه پاکه، هغه راپه ياد کړه چې دې خلقو د
اِمامت او د هغه لوظ سپکاوے څنګه وکړو چې کوم لوظ تا د
اِمامانو او ليويانو سره کړے وو. ۳۰ نو ما خلق د پردی
مُلک د هر يو څيز نه صفا کړل، ما د اِمامانو او ليويانو دپاره
اصُول څکه جوړ کړل چې هر يو کس خپله خپله ذمه واری
وپېژنی، ۳۱ ما د لرګو بندوبست وکړو چې هغه به د هغه
نذرانو په سوزولو کښې استعمالېدل چې کومې نذرانې به په
صحيح وخت راوړلے شوې، دا کار مې هم وکړو چې خلق د
خپلې ورومبۍ غلې او خپلې ورومبۍ پخې شوې مېوې راوړی.
خُدايه پاکه، دا هر څۀ مۀ هېروه او را ياد کړه.

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹